

UZORAK KATEHEZE ZA DJECU SVETKOVINA PRVIH KUPANJA

Što i kako slavite u obitelji na svetkovine?

Bližila se svetkovina Duhova. Dani su bivali sve topliji. Sunce i toplina radovali su posebice djecu. Grupa djece raspričala se o Duhovima. Marija je kazala da je lijepo kad se slavi svetkovina u obitelji. Za nju je svetkovina vrhunac svakidašnjice. Za maloga Ivicu svetkovina unosi radost, lijepo je, veselo i svečano.

Svećenik je upao u riječ i kazao: "Vi ste sigurno zapazili da mnoge obitelji ne slave svetkovine kod kuće. Mnogi su zaboravili slaviti svetkovinu ispravno i primjereno. Sjetite se samo Silvestrova, Karnevala, rođendanâ... Jednako vrijedi i za religiozne svetkovine. Što je sve ostalo u obiteljima od došašća, Sv. Nikole, Božića, Tri kralja, Uskrsa, krštenja, Prve pričesti, Duhova itd?"

Slobodan od svega

Djeca su se raspričala, a svećenik je slušao. Jedna je djevojčica kazala da neki iz njezinog razreda ne slave ništa. Oni žele biti slobodni od svega. Svećenik je ponovno upao u riječ i nadodao, da su mnoge religiozne svetkovine postale strane mnogim obiteljima. Pretvorile su se u dane praznika i zabava. Božić je postao svetkovina skijaša, Uskrs proljetnih vozača...Mali Josip nadoda, da su Duhovi postali svetkovina "prvih kupanja".

Unosan posao, reklame...

U razgovor se opet uključio svećenik i kazao, da mu se čini, kako se izgubio bitni smisao religiozne svetkovine. Sve više iščezava religiozno razumijevanje svetkovine. Svetog Nikolu zamjenjuje "Djed Mraz", adventski su kalendar i sve više ispunjeni reklamama i tako se djecu usmjerava u pravcu trošenja. I djeca su priznala svećeniku da božićni darovi postaju unosan posao a ne više izraz radosti zbog Kristova rođenja. Stoga im je svećenik kazao, da su njihovi roditelji, braća i sestre, rođaci i poznanici, i svi mi odgovorni da crkvene svetkovine ponovno postanu religiozne svetkovine. U tim danima mora doći do izražaja ono kršćansko. Ali kako? pitala su djeca. Svećenik se ograničio na

svetkovinu Duhova, jer bi mu trebalo puno vremena ako počne nabrajati sve svetkovine u crkvenoj godini. Potaknuo je djecu da razgovaraju s roditeljima o ovoj svetkovini i da međusobno govore o toj svetkovini.

To je od Duha Svetoga

Zamolio je malog Josipa da pročita tekst iz knjige "Kako se sunce i mjesec dozivaju". Josip je čitao: "Duhovi su. To je svetkovina kada mnogi voze na more, u planine i šume. Toplo je i sve cvjeta. Zimi napolju sve spava. Na Duhove sve oživi i raste i pjeva i sja jer Bog posvuda stvara život i daje snagu. Kaže se: Duh Božji stvara sve. To znači: Bog je u središtu svega. On čini da možemo misliti, slikati i pjevati, veseliti se i šaliti, jedan drugoga ljubiti.

Kad nešto kažeš, a ja te mogu čuti i razumjeti što hoćeš, to je od Duha Svetoga. Bojiš li se tamnog podruma pa u razgovoru s Bogom postaneš radostan i nestane straha, to je od Duha Svetoga.

Ako se posvađamo pa se dogodi da jedni drugima ne prkosimo više nego kažemo: Žao mi je, molim te, budimo opet dobri... to je od Duha Svetoga. Vidimo li stranca i znamo da zajedno s nama pripada djeci Božjoj, to je od Duha Svetoga.

Ako nismo bili onakvi kakvi smo željeli biti, možda zločesti i skrivali se zbog onoga što smo učinili, i tada razgovaramo s Bogom i kažemo mu da nam je žao, i da ćemo opet biti veseli i da ćemo opet vjerovati i da nas on i dalje voli, to je od Duha Svetoga.

Kad netko između nas umre i mi smo žalosni, ali možemo i dalje vjerovati da on živi kod Boga i radujemo se da ćemo nakon naše smrti živjeti, to je od Duha Svetoga. Duh Sveti čini da vjerujemo, da jedan drugoga ljubimo, da se veselimo svakog jutra i svakog dana.

Mašta nema granica

Kad je Josip pročitao tekst, svećenik mu se zahvalio. Pohvalio ga je zbog lijepog čitanja. Zamolio je djecu da nad tim tekstom razmišljaju sa svojim roditeljima o Duhu Svetom na Duhove. Na taj način ne trebaju sebi predstavljati Duha Božjega "u nebu" nego u njima samima. Također ih je potaknuo da na Duhove dođu sa svojim roditeljima slaviti sv. Misu. Izlet s roditeljima mogao bi također uljepšati Duhovski dan. Izlet bi mogli organizirati i ministranti, jer je među djecom bilo i ministranata. Oni koji neće ići na izlet mogu kod svoje kuće međusobno organizirati neku igru. Mašta nema granica.

Jozo Župić, ofm